

و می دانیم که خدا دعای گناهکاران را نمی شنود؛ ولیکن اگر کسی خدا پرست باشد و ازاده او را به جا آرد، او را می شنود. یوحنا ۹: ۳۱

"محافظت از طریق دعا"

ما توی مزرعه مون عادت داریم که روزمون رو با خوندن کلام و سرودهای پرستشی و دعا شروع کنیم. یه روز دقیقاً بعد از این مراسم، چهار نفر از کارگران رو به یکی از باغهای منطقه فرستادیم تا مقداری لوازم مورد نیاز برای کاشت درخت رو با خودشون بیارن. این کارگرا با یه وانت به سمت این باغ رفتن که در پایین دست مزرعه ما بود و جاده پر پیچ و خم با سراسیمگی تندی داشت و متأسفانه راننده کنترل ماشین رو از دست داد و به سمت درّه چپ کرد.

دقیقاً نیم ساعت بعد از جلسه دعا یکی از کارگران مزرعه سوار بر دوچرخه با چشمانی گریان به سمت ما اومد و خبر این حادثه رو به ما داد و هیچ مطمئن نبود که کسی از این تصادف جون سالم به در برده یا نه! من با اون کارگر سوار ماشین شدیم و به سمت محل تصادف راه افتادیم و تنها کاری که از ما بر میومد این بود که در طول این مسیر کوتاه شروع به دعا کنیم و از قادر مطلق خواهش کنیم که "لطفاً اونها رو کمک کن". وقتی به اونجا رسیدیم ماشین ته درّه، درب و داغون افتاده بود.

به صورت معجزه آسایی همه این کارگرا از این تصادف جون سالم به در بردن. تنها یه نفر دستش شکست و دو نفر دیگه جراحات سطحی پیدا کردن و همه شون کاملاً سلامتی شون رو به دست آوردن. حتی یه نفر از اونها یه خراش هم روی بدنش نیفتاده بود!

بعداً اون کارگر جوان که خبر تصادف رو به ما داده بود به من یادآوری کرد که ما چطور اون روز صبح، روز خودمون رو با دعا شروع کردیم و از عیسای مسیح خواستیم تا از ما محافظت کنه. او به این مسئله اعتقاد راسخ داشت که دعای اون روز باعث نجات این افراد شده و خداوند با دستان پرتوان خودش از اونها محافظت کرده. من موافق این هستم که هیچ وقت نباید قوت و قدرت نهفته در دعا رو برای محافظت در حوادث دست کم گرفت.

عیسای مسیح، اجازه بده که دعا کردن خط مقدم مبارزه ما با هر سختی و مشکلی باشد
و به واسطه اون از ما در مقابل بلایا و حوادث غیر مترقبه محافظت کن. آمین!

برگرفته شده از رازگاهان انگیس باخن